

Te'n recordes? (IV)

Abans de la guerra, a Begur, només hi havia dos o tres corresponsals de banca o cobradors de lletres, que en deien antigament. El més antic, que jo recordo, era en Meru Paraire, que portava les monedes de plata, dins un sarró de lona. De paper en circulava molt poc. Pujava també a cobrar lletres en Palahí de Palafrugell i en Maimí de Pals. Més tard, les cobrava en Carreras. Cada any, venia a cobrar la contribució en Lloret de Torroella de Montgrí. Quan havien d'embargar alguna finca, casa o terreny, per falta de pagament, solien venir de la Bisbal, avui en diuen d'Empordà, un notari, un advocat i un procurador. Quan veien arribar els tres reis, ja corria la veu dient: "Mira ja arriba la Principal de la Bisbal". Poca gràcia els devia fer als embarcats.

La primera entitat bancària que es va instal·lar a Begur, fou el Banc Comercial Transatlàntic a l'edifici dels baixos del cinema Centre, al carrer de Sant Pere a l'antiga cova de Pescadors anomenada "Sa Teranyina". En fou el director, el mateix de Palafrugell, senyor Sala.

La segona fou la Caixa Provincial de Girona, a la plaça de la Vila, núm. 1, a la casa de la Vila Vella. S'inaugurà el 4 de juny de 1968, pel delegat senyor Pallí, molt bona persona, que juntament amb la seva esposa, s'integrarà molt ràpidament i es guanyà la simpatia de tots els begurencs. El senyor Pallí era un gran orador i a totes les festes de la vellesa i altres actes oficials era l'encarregat de fer les xerrades. Malauradament després de retirats i jubilats al seu poble natal, Sant Feliu de Guíxols, moriren els dos, en molt poc temps de diferència q.d.p.

Anys després, s'instal·laren, també el Banc Comercial de Catalunya, avui Natwest, "la Caixa" i el Banc Popular.

Al començament de la postguerra, i ja amb l'Ajuntament instal·lat a can Matilde des de la revolució, tot el poble volia que s'enderroqués la casa de la Vila Vella i que s'engrandís la plaça, fins a la carnisseria de can

Inauguració de la Caixa de Girona, l'any 1968.

Carlets. Com que eren temps molt difícils econòmicament i el Consistori no tenia un duro, es va haver de vendre l'edifici vell per poder comprar la casa d'en Ventura Sabater, que en aquells dies anava a la subhasta. La va adquirir en Quimet Manell, l'enderrocà i començà la construcció d'un edifici per negoci. Finalment, la compraren, els que avui són propietaris de la Caixa de Girona.

L'11 de desembre de l'any 1970, ara va fer 25 anys, l'Ajuntament, vista la manca d'aparcaments que ja hi havia en aquella època al centre de la població, va adquirir el pati de can Molines, on avui està emplaçada la plaça dedicada al mestre i historiador que fou d'aquesta vila, el senyor Lluís Esteva i Cruañas.

Ha anat passant el temps i ens remuntarem a l'època que s'inauguren les televisions. La primera que s'instal·là a Begur, fou la de can Paco Font i uns dies més tard, al Farolillo i al bar Frigola. El senyor Font era un gran amant de la música i adquiria sempre els millors equips musicals que sortien al mercat.

La tele i el primer viatge espacial a la Lluna crec que foren els esdeveniments més sonats d'aquest segle. Quan havien de televisar alguna no-

ticia interessant o un partit de futbol del Barça, molta gent dels pobles veïns pujaven a veure-la als bars de Begur. Hi havia raons i cridalles per poder agafar el seient més a prop del televisor. Igualment passava a les poques cases particulars que en tenien. Els veïns envaïen la casa i l'amo, per educació, es quedava al darrere, sense veure res. Fins al cap d'un temps, quan s'instal·laren els repetidors, als pobles de la plana no pogueren veure-la.

Els emigrants exiliats a França i a altres nacions, a causa dels fets de la revolució de 1936, després d'uns anys pogueren retornar a la Pàtria. Passà també un fet que cal remarcar. El begurenc Enric Carreras, malauradament ja desaparegut, va passar molts anys al nord de França, concretament a la Bretanya. Quan arribà a Begur, amb l'estranyesa de tothom, no recordava la parla catalana ho feia en un castellà afrancesat. Segons m'explicà, tingué molts problemes per recuperar tot el que havia heretat dels seus pares i avantpassats. Uns desaprensus, sense escrúpols ja havien fet els tràmits per quedar-se amb tot el seu patrimoni, creient que no retornaria mai més. A Begur, tothom el coneixia per en Llambí, perquè de molt jove havia treballat